

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2016*** ROČNÍK XVII.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Květiny a knihy jsou pro mnoho lidí právě tak nezbytné jako denní chléb.
Honoré de Balzac

**Hled', království půvabné, diamant, Český ráj,
ať vládne tu třeskový leden či bájný máj,
je kolébkou hrdých skal, bezbřehým ostrovem,
věř, navždy tě připoutá magickým okovem.**

**Ilona Pluhařová
úryvek z básně Můj domov**

BÁSEŇ A POČÍTAČ?

Víte, co je to VERSOLOGIE? Je to vědní disciplína, která se zabývá veršem, veršovanými texty. Brožurku „Báseň a počítač“ vydala Akademie věd České republiky, takže nejde o žádnou „pavědu“ a poslal mi ji Josef Jindra, neboť ji získal na Šrámkově Sobotce na přednášce věnující se právě této disciplíně.

Začtl jsem se do brožury a musím napsat, že je to věda. Nejdřív „napojíte“ počítač příslušnými daty a potom vám počítač doplní podle výběru chybějící výrazy, slova k danému rýmu vhodná. Ale těch kouzel a figlu lze provádět více. Jestli máte zájem, koukněte se na stránky <http://versologie.cz/> a tam najdete další informace.

A co třeba verš na slovo LÁSKA: Tak pět nejčastěji se vyskytujících dvojic „PRASKÁ“ (17%), „PÁSKA“ (17%), „VRÁSKA“ (12%), „MASKA“ (12%) a „KRÁSKA“ (6%). Ale můžete najít i nejméně frekventovaná, třeba „MLASKÁ“ nebo „BŘICHOPÁSKA“ (obě 1%).

A z databáze zjistíte, že poprvé použil rým Láska:Páska již v roce 1836 v české poezii Václav Věnceslav Ráb v básni „Čtvero kvítků“. To jsou věci!

A víte, že se třeba pomocí versologie může podařit rozlousknout problém „rukopisů“?

Poezie je věda! Ale stejně si nedovedu představit, že si někde nacvakám verš, třeba

„Byl pozdní večer“

a počítač mi najde čtyřicet možností, jak dál pokračovat (mimochodem těch čtyřicet jsem si teď vymyslel, myslím si, že počítač by mi „vygoogloval“ pár tisíc ne-li ještě víc).

Takže třeba:

„když jsem brečel“
„jak jsem se věšel“
a nebo i vulgární
„už mě nes...“

Nevím, jak vy, ale já raději budu dál psát poezii s tužkou v ruce, jiskrou v oku a především opitý krajinou, láskou, vzpomínkami a všemi dalšími vlivy, které mě inspirují.

A počítá? Do něj potom přepíší hotový výsledek, ale za pár let, možná ta doba není ani daleko, kdo ví ...

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Povídka Václava France „Kořeny“ vyšla v časopisu UČS Literatura – Umění – Kultura ve středu 13. ledna 2016 (číslo 2/2016).

- Václav Franc získal 3. cenu v celostátní literární soutěži nakladatelství STOPA za povídku „Blackout a Antonín Dvořáček“. Soutěž obeslalo více než 300 autorů a 30 nejlepších prací vyjde v připravované knize nakladatelství STOPA. Vyhlášení se uskuteční pravděpodobně koncem února 2016. Další podrobnosti k soutěži na <http://www.knihyproregion.cz/knihapovidek>.

- V časopisu „Od Ještěda k Troskám“ (číslo 4/2015, vydáno prosinec 2015) vyšel článek Josefa Jindry „JOSEF BROŽ – okouzlený zpěvák krásy krajiny“.

- Ve čtvrtletníku Výboru národní kultury „Lípa“ (číslo 4/2015, vyšlo prosinec 2015) je v článku „Almanach Kmene. Doslov“ (autoři Ivana Blahutová, Michael Doubek) informace o povídkách Václava France „Neškodný podivín“ a „Rozhovor s pamětníkem.“

Václav

ČAJ č. 113 :
JAROSLAV ANDRLÍK + LADISLAV BERAN =
KRIMINÁLNÍ POVÍDKY

Únorové číslo je věnováno detektivní či kriminální tvorbě a zároveň shodou okolností autorům z Jihočeského kraje, dříve v našem ČAJi neprávem opomíjeného.

Jako host se představuje Jaroslav Andrlík ze Strakonice, a to prostřednictvím svojí povídkové knížky Přírozená plachost.

I já jsem o knížce přidal krátké povídání, neboť si zasluhuje čtenářskou pozornost. Bohužel pan Andrlík, dlouholetý pracovník na poli obecné kriminality, už není mezi námi.

Knihu vydal jeho syn Ing. Arch. David Andrlík, byl ochoten a poskytl ukázky z knížky a další materiály o knize a autorovi. Ještě jednou moc děkuji.

Zajímavý rozhovor přidal písecký autor řady knih - Ladislav Beran, emeritní komisař kriminální služby. Přiznal se, že: „Detektivka, ze které mi teče do obýváku krev a všude to hoří a bouchá, od takové odcházím ke knížce a nebo jdu psát.“

Abych zachoval žánr i u regionálních autorů, vzpomněl jsem si na svůj dávný hřích mládí, neboť se nepovažuji za autora detektivních povídek, ale přibalil jsem svojí povídku „Slamák s červenou stužkou.“

Následně představuji knihu, ve které se spojuje detektivka s humorem, a to v díle Jana Klímy „Nespi s nikým, kdo je potrhlejší než ty.“

Tak doufám, že Vás únorové detektivní čtení nejen vystraší, ale i pobaví a potěší.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Jan Cempírek a Lan Pham Thi : Bílejší kůň, žlutější drak

nakladatelství Knižní klub, zároveň mu byla udělena

Cena Knižního klubu pro rok 2009.

Konečně jsem se dostal ke knize, která před lety vyvolala vlnu emocí a vášní. Nejprve proto, že mladá a na literárním poli neznámá vietnamská autorka Lan Pham Thi získala Cenu Knižního klubu, následně po té, co se ukázalo, že autorem je českobudějovický autor Jan Cempírek.

Kniha je vyprávěním mladé vietnamské dívky, která v úvodu se svým bratrancem potká skupinu skinheadů. Odtud se rozvíjí děj. Rodina dívky podniká a nakonec otevře vysněnou restauraci Dračí zátoka, i když vietnamští podnikatelé zažívají různé ústrky, korupci a ponižování ze strany úřadů, včetně starosty, který se sice účastní otevření restaurace jako důkazu spolupráce, ale nakonec právě jeho řidič patří do skupiny skinheadů.

Dívka mimo jiné prožívá svůj román s českým malířem. Kniha ukazuje různé vietnamské zvyky a zvyklosti.

Zajímavé je, že současné kapitoly jsou proloženy příběhy z vietnamské mytologie.

Je to příběh o xenofobii, o korupci, o konfrontaci dvou světů.

Kdo ví, jestli by útlá knižička vůbec vyšla, kdyby od počátku bylo jasno, kdo je vlastně jejím autorem? Je zajímavé číst na internetu reakce recenzentů bezprostředně po vydání knihy, kde je vysoce ceněna pozorovací schopnost mladé autorky, stručnost až někdy strohost, dávající příběhu náboj, komolení českých výrazů atd. A co se strhlo po té, když byl odhalen pravý autor. Získala by kniha Cenu Knižního klubu, kdyby ji do soutěže zaslal skutečný autor?

Kniha stojí za přečtení i za zamyšlení.

Václav

Literáti na trati III aneb železnice bez hranic

motto: „Hranice jsou pomyslné čáry na mapě, které pro literáty neplatí!“

Vyhlašujeme již třetí ročník železniční antologie Literáti na trati, která je příležitostí pro všechny autory, kterým je námětem, múzou či inspirací prostředí kolejí, vlaků a cestování. Stejně jako vloni bude vaším úkolem pouze dodání daného počtu stran textu, který se dotýká železnice a odkoupení alespoň jednoho výtisku knihy. Uvítáme ukázky z knih, články, poezii i prózu, pohádky, povídky, kresby či fotografie. Přidat se může každý!

Jedinou podmínkou je naplnění názvu knihy – jsme „Literáti na trati“. Ať už profesí či láskou k železnici. Je jedno, zda jste ostřílený autor nebo si píšete jen tak pro radost. Podělte se o svoje dílo s ostatními. Staňte se součástí dnes již čtyřicetičlenné party a vytvořme společně třetí díl antologie známých i neznámých autorů, které spojují železné rovnoběžky bez hranic! Seberte tedy odvahu a pojďme do toho! Po dvouletých zkušenostech mohu říct: „Stojí to za to!“ Další informace získáte na e-mailové adrese:

frantisek.tylsar@seznam.cz nebo na tel. čísle +420 776 58 2331.

František Tylšar

LIDÉ, ČTĚTE!

JAROSLAV ČEJKA : PROSRANEJ ŽIVOT

Vydalo nakladatelství Novela bohémica v roce 2015

Jaroslav Čejka patří k autorům, kteří vlastně píšou jeden román. Pochopitelně s jinými postavami, ale hlavní hrdinové se nápadně podobají autorovi, jsou to hrdinové, kteří mají ta nejlepší léta dávno za sebou, takže tak trochu bilancují, počítají milostné avantýry, děti, kompromisy v práci či s režimními figurakami. Až nakonec po sametovém převratu zase nejsou na té správné straně barikády, takže jejich bilancování končí neradostně. Ale v žádném případě není kniha "Prosranej život" nudným vyprávěním či naříkáním nad krutým osudem. Právě naopak. Čejka s humornou nadsázkou jemu

vlastní představuje život Josefa Horáka, jemuž život vedle všech dalších nástrah připraví i onemocnění tzv. syndrom dráždivého tračníku, takže značnou část prožije v oné místnosti. Zajímavý je i jeho životní příběh, kdy poznáváme jeho bývalou manželku Hedviku i dceru, jejíž vztah k rodičům prochází vlastním vývojem. Horák řeší svoje zdravotní problémy s nadhledem, koupí si staré auto, umožňující mu cestování bez omezení, ale s invalidním důchodem.

Vyprávění je rozděleno do pěti kapitol, v té první nám vypravěč představí postavu Josefa Horáka, jeho bývalé manželky a dcery, která je tmavé pleti, takže se sice jmenuje Brigita, ale manželka ji nazývá pouze "briketa". V druhé kapitole nám o Josefovi vypráví exmanželka Hedvika a ve třetí jeho dcera-nedcera Brigita. Až ve čtvrté části, kdy už jde do tuhého, se slova ujme sám Josef Horák a v páté, nejkratší části se s Josefovým životem musí nějak vypořádat kněz, ačkoliv Josef v boha nevěřil. A ty poslední kapitoly jsou výborně a přesvědčivě napsané do super pointy!

Autor dokáže vtipně glosovat nejrůznější společenské události, např. viz str. 32: "Když ho nakopli do řitě, netušili, kdo všechno mu z ní vypadne."

či str. 72-73: "Ono se sice říká, že neexistuje tak špatnej spisovatel, aby si nenašel ještě horšího čtenáře ..."

str. 169: " ... takže jsem byl v nepřítomnosti souzencej a na základě kolektivní viny , která je těžko zpochybnitelná, taky odsouzenej, samozřejmě bez práva na odvolání, a pak i veřejně popravenej salvou dalších sraček z per lidí, kteří dřív organizovali čtenářský konference nad knihami soudruha Brežněva anebo dokonce v dobách svýho nezralýho mládí psali oslavný básně na soudruha Stalina, ..."

str. 176: " ... když si tě nějakej blbej tajemník zavolal na kobereček, dalo se to okecat, usnesení ústředního výboru se daly ochcat, i když jen po větru, ale peníze okecat ani ochcat nejde, ..."

Josef Horák na sklonku života zdá se nachází pevnou půdu pod nohama jako předseda představenstva akciové společnosti Český palcát, ale nakonec se ukazuje, že byl opět v nesprávnou dobu na nesprávném místě, když neumí nikomu nic odepřít. Václav

V loňském roce, přesně 25.února 2015, získala Jivínského Štefana za dlouhodobé zásluhy v oblasti kultury Draga Zlatníková (na snímku Martina Žantovského z valdického stmeláče). Kdo si odnese ceny letos? To se veřejnost dozví opět 25.února2016 v Jičíně.

Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 17. Číslo 2. Únor 2016.

(3.února 2016)

www.ikobra.cz